

Bir Gün Bir Fırtınanın Tam Ortasında Kaldın

– AhmetZeytinci · 04 Şubat 2018

Bir gün bir fırtınanın, tam ortasında kaldın;
Ağlayıp duruyorken, göründü orda adın...

Umutsuz bir gündü o, hayatları bitiren;
Ama Allah'ın vardı, sana sevgi getiren...

İşte böyleydi hayat, acısı tatlısıyla;
Bundan sonra geçecek, dedi ömrün huşuyla...

Daha çok badireler, atlatıp duracaksın;
Sabredersen ki eğer, gerçeği bulacaksın...

Hayatının gerisi, geçmesin nazlı nazlı;
Allah'ına dua et, ömrün daha da hazlı...

Rabbim sevdiği kula, bil ki çok dert veriyor;
Dayanacak güç varsa, mutluluğa eriyor...

O acı dolu günler, sevgisiz olan dünler;
Gelirse tekrar geri, melekler söndürürler...

Meleklerden kastım da, yavrularıyla karım;
Onlar olmasaydılar, kalırdı hayat yarım...

Fırtına bu ne zaman, gelecek belli olmaz;
Bundan sonra şansı yok, Ahmet'in hayatı yaz...

Rabbim şükürler olsun, alıp verdiklerine;
Kendine geldin ki sen, vardın dileklerine....